

متن پرسش

سلام استاد: بعد از خواندن کتاب آداب الصلاه و گوش دادن صوت جلسات، شروع کردم به خواندن تفسیر سوره حمد امام که در کتابخانه شهرداری شرح دادید. بحث در مورد ماهیت و وجود بود که باید از ماهیت عبور کنیم. اینطور بیان شد که همه موجودات به اعتبار وجود، تجلی اسم الله هستند و به اعتبار ماهیت، هیچ هستند. کسی جز الله در میان نیست. هرچی هست، نور الله است. سوال من اینجاست که با این نظر توحیدی به عالم، جایگاه پیامبر و اهل بیت کجاست؟ یا بهتر بگم، جایگاه فرستادن صلوات توسط خدا و ملائکه بر پیامبر (ص) و اهل بیت (ع) و توصیه به ما برای صلوات فرستادن در این نگاه چیست؟ با چه دیدی به اهل بیت (ع) و به صلوات بر آنها نگاه کنیم؟ (البته با این دیدی که در تفسیر سوره حمد گفته شد، که همه چیز الله است. این چیزی که ما می بینیم ماهیت است ولی در حقیقت، همه چیز تجلی اسم الله است.) استاد با طرح این سوال خوف این دارم که نکند هنوز گرفتار ماهیت باشم. ممنون میشم راهنمایی کنید. یا علی مدد

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: همچنان که متوجه‌اید نسبت حضرت حق با مخلوقات تامّ و تمام است و بنا به ظرفیت امکانی هر مخلوق بر آن مخلوق تجلی فرموده است. ولی در رابطه با نسبت انسان‌ها و مختار بودن آنها موضوع چیز دیگری است که هرکس باید به‌جای نظر به محدودیت امکانی خود به حقیقت وجودی خود و عین‌الربط بودن خود نظر کند و تمام تلاش انسان‌ها اعم از امامان معصوم و سایر انسان‌ها بر آن است که نهایت انقطاع از ماسوی‌الله و ارتباط با الله را در خود به فعلیت برسانند. نگاه ما به اهل‌البیت نگاه به انسان‌هایی است که در این مسیر به بهترین شکل عمل کرده‌اند و در این‌جا دیگر بحث ماهیات مطرح نیست بلکه بحث راه‌های رجوع به حضرت حق در میان است. موفق باشید